

присечены стрлмнины, на кси-то на вы-
сочины-тѣ пасеше едно стадо отъ козы.

Тамо сѣдѣхъ поди сѣнкѣтъ на
едно дърво да си починатъ и да поха-
пнатъ малко.

Говедарското дѣте на когото вѣха къ-
зы-тѣ, тѣтакси са затечн, и цалѣна
рѣкѣтъ на пѣшинака съ голѣмѣ по-
чыть.

Генрихъ скочи отъ радостъ и изви-
ка чѣдишкомъ. В ! ето едно дѣте по-
добно на менъ. А ли, какво е радостан-
во ! азъ до сега мысѣхъ че само азъ съ-
мъ малакъ на този свѣтъ О ! пѣрател-
че, молихъ та, стани ни другаръ.

Малко-то обчарче понска да понеси
дисагитѣ на лѣба Менрада, и така
трузгнахъ въ едно.

Генрихъ много се зарадва, защото
ималъ честь да се сприкажи съ едно дѣ-
те на возрастѣ-та си, а не бешн съ-